

Sygn. akt III KO 7/16

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący)

SSN Andrzej Stępka (sprawozdawca)

SSN Dorota Rysińska

w sprawie M. S.

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 marca 2016 r.,

zażalenia skazanego M. S. na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2016 r., sygn. akt III KO [...],

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 30 kwietnia 2013 r., sygn. akt II AKa [...], utrzymującym wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 13 lutego 2012 r., sygn. akt IV K [...],

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

W dniu 14 stycznia 2016 r. do Sądu Najwyższego został skierowany przez skazanego M. S. kolejny wniosek o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. akt IV K [...], zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 30 kwietnia 2013 r., sygn. akt II AKa [...]. We wniosku tym skazany zażądał także wyznaczenia mu obrońcy z urzędu w osobie adw. P. J. R..

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 26 stycznia 2016 r., sygn. akt III KO 7/16, odmówił na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. przyjęcia tego wniosku, wobec jego oczywistej bezzasadności.

Na to postanowienie zażalenie złożył skazany M.S. podnosząc, że w toku postępowania sądowego był pozbawiony należytej obrony, albowiem reprezentujący go obrońca nie miał uprawnień do wykonywania zawodu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie M. S. i podniesione w nim argumenty nie zasługują na uwzględnienie. Skazany nie przedstawił żadnych racjonalnych argumentów, które byłyby w stanie podważyć zaskarżoną decyzję Sądu Najwyższego.

Argumentacja zawarta w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego jest przekonująca i rzeczowa. W sprawie niniejszej bezspornie wystąpiły okoliczności upoważniające do skorzystania z normy przepisu art. 545 § 3 k.p.k., który zezwala na odmowę przyjęcia wniosku nie pochodzącego od osoby wymienionej w § 2 tego przepisu bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność.

Stwierdzić bezspornie należy, że wniosek o wznowienie postępowania złożony obecnie przez skazanego, oparty jest na okolicznościach uprzednio już podnoszonych i rozważonych w zakończonym wcześniej postępowaniu wznowieniowym (zob. opinia o braku podstaw do wznowienia postępowania sporządzona przez adw. M. P., k. 24-27, akt III KO 98/15; zarządzenie Przewodniczącego III Wydziału Karnego Izby Karnej Sądu Najwyższego w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania, k. 48-49, akt III KO 98/15). Skazany obecnie po raz kolejny powołał się na brak uprawnień do wykonywania zawodu przez adw. K. K., który sporządził i podpisał apelację w sprawie skazanego. Kwestie te były przedmiotem kontroli podjętej m. in. przez adw. M. P., który sporządził opinię o braku podstaw do wznowienia postępowania wskazując, że chociaż w istocie adwokat K. K. został zawieszony w czynnościach, to na dzień sporządzenia i podpisania apelacji miał stosowne uprawnienia adwokackie.

Przytoczone powyżej wywody i zapatrywania legły u podstaw wydania zaskarżonej zażaleniem decyzji. Sąd Najwyższy w składzie obecnym podziela tę argumentację, uznając ją za w pełni prawidłową i racjonalną.

Dodać należy, że na akceptację zasługują także obszerne i przejrzyste wywody zawarte w zaskarżonym postanowieniu, a dotyczące złożonego przez skazanego wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie. Wobec ich wyczerpującego przedstawienia nie ma potrzeby ponownego powtarzania tych samych argumentów, należy je zaaprobować, podkreślając ich trafność.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w części wstępnej postanowienia.